

Postříbřená

D G Hmi G F#mi Emi A D G Hmi

Když nad ti-chým měs-tem je-nom Lu-na bdí, já

G F#mi Emi A D Hmi Emi

v před-sta-vách je ví-dá-vám. Já vi-děl mě-nit lé-to v pod-zim bez-ja-rý, ač

D F#mi G A D G Hmi

tu-ším, pře-ce zů-stá-vám. Kde ok-no slun-ce Zá-pa-du se ot-ví-rá, mám

G F#mi Emi A D Hmi Emi

u no-hou svou ti-chou spí-cí zem. Ač je-jí tě-lo mno-ho zlých ran roz-dí-rá, věž

D F#mi G A G Hmi Emi G D G

bí-lá zá-ří v měs-tě stří-br-ném. Ref: Jak hvěz-da je jas-ná, jak ble-dá že-na, hla-di-na, z níž vá-háš pít.

Emi A D G F#mi G A

Tak vzdá-le-ně krás-ná, tak po-stří-bře-ná, můj pev-ný bod, můj čis-tý štít.

G D G Hmi G F#mi

Dnes po-ku-še-ní na do-sah se o-ci-tá, šíp za-va-dí a snad-no ztra-tí

Emi A D Hmi Emi D F#mi G A

směr. Kdo sou-dit smí, kdo vů-bec ce-lou prav-du zná? Zas pro věž bí-lou mír bych vrá-tit chtěl. Ref: Jak

G Hmi Emi G D G Emi A D G F#mi G A G

mezihra/dohra

flétna

housle

D G Hmi G F#mi Emi A

Šan-ci vzít a zpět je na-děj ztra-ce - ná, v če-le vojsk, jež nel-ze po-ra - zit. Já

vokál

D Hmi Emi D F#mi G A

cí-tím však, že ces-ta dáv-no sou - ze-ná je smí-řit se a ne-chat jít. Ref: Jak

G Hmi Emi G D G Emi A

hvěz-da je jas-ná, jak ble-dá že-na, hla-di-na, z níž vá-háš pít. Tak

flétna

housle

D G F#mi G A G

vzdá-le - ně krás - ná, tak po-stří - bře-ná, můj pev-ný bod, můj čis - tý štít.

Když nad tichým městem jenom Luna bdí,
já v představách je vídávám.
Já viděl měnit léto v podzim bezjarý,
ač tuším, přece zůstávám.

Kde okno slunce Západu se otvírá,
mám u nohou svou tichou spící zem.
Ač její tělo mnoho zlých ran rozdírá,
věž bílá září v městě stříbrném.

Ref: Jak hvězda je jasná, jak bledá žena,
hladina, z níž váháš pít.
Tak vzdáleně krásná, tak postříbřená,
můj pevný bod, můj čistý štít.

Dnes pokušení na dosah se ocitá,
šíp zavadí a snadno ztratí směr.
Kdo soudit smí, kdo vůbec celou pravdu zná?
Zas pro věž bílou mír bych vrátit chtěl.

Ref:

Mezihra

Šanci vzít a zpět je naděj ztracená,
v čele vojsk, jež nelze porazit.
Já cítím však, že cesta dávno souzená
je smířit se a nechat jít.

Ref:

Dohra (= Mezihra)

Aho